

»bañan ez, ez, ez kendu
 »bizkar gain orretan,
 »makillarekin jota
 «akaba zak bertan.»
 Iñillik esan arren
 aiturik euliyak,
 prest paratu zituben
 bere ego biyak.
 Eta jotzeko alcha
 zanean makilla,
 eulia joan zan andik
 leku obe billa.
 Orduban azpikoak
 «Ez jo» ziyon esan,
 bañan makilla nola

ordurakoz an zan,
 kolpe artaz egiñik
 bi puska egurra,
 gelditu zan kostillak
 autsita zakurra,

. . . . .

Onek erakusten du
 gaiztoa danari,
 gaitz egin naya sortzen
 zayola denari.
 Eta indarrez naiz ez
 izan zenbait gauza,
 moldatutzen dirala
 egiten mengantza.

Astoa eta Chimuba.

Biyak zuten nagusi
 bat merkatariya,
 ibiltzen zana beti
 periyaz-periya.
 Eltzez kargaturikan
 joaten zan astoa,
 janaz belarra eta
 noizik bein lastoa.
 Chimubak komediyak
 zituben egiten,
 jendeari par asko
 zion eragiten.
 Gazta eta gaztañak
 baizituben jaten,
 eta bide guztiyan

fumatzen zan joaten.
 Ala zijoazela
 bein bide batean,
 zutela nagusiya
 zerbait apartean,
 chimu char petralari
 zitzaion burura,
 tentatzen astekoa
 asto umill ura.
 Eta galdeturikan
 astoa zertan zan,
 ura bezela chimu
 zertan jayo etzan,
 eranzuera eman
 zion segiduban,

astoak ere bear
 zirala munduban.
 Berak zeukala bada
 berak sobra pena,
 astoaren orde ez
 chimuba izana.
 Gero galdetu zion
 dantzatu nai zuben,
 dantzatuko zirala
 biyak, nai bazuben.
 Esaten bazizkan ark
 itz bi belarriyan,
 dantzan asiko zala
 grazi chit aundiyan.
 Oni eranzun zion
 jolas ona bazan,
 adituko ziola
 zer nai zion esan.
 Ontan chimuba joanik
 belarri batera,
 zigarro punta bota
 zion barrenera.
 Eta jarri zanean
 chiminiya ketan
 astoa zan arrantzaz
 dantzan asi bertan.

Lau anak alchatutzen
 zituben batean,
 bazirudiyen joan nai
 zubela aidean.
 Bera zan tronpetero
 ta bera dantzari,
 gabriolak egiten
 zituben ugari;
 bañan alako batez
 ler egiñik oso,
 anka betekin zuben
 egiñ estropozo.
 Eta eroririkan
 kargazoi ta guzi,
 an zituben gañeko
 eltze denak autsi.

. . . . .

Onek erakusten du
 jostalluk diranak,
 laguntzat kontatzeko
 ez dirala onak.
 Eragiñazo nairik
 chorakeriz parrak,
 ekartzen dituztela
 askotan negarrak.

RAMON ARTOLA.